

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Anatolie Țurcan

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, de succesorul părții vătămate Dodița Tatiana și de avocatul Pantaz Vladislav în numele inculpatei Vlas Maria, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 06 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Vlas Maria XXXXX,

născută la XXXXXXX, originară din or. XXXXXX, domiciliată în s. XXXXXX, r-nul XXXXX

și

Dabija Aliona XXXXX,

născută la XXXXXXX, originară și domiciliată în s. XXXXX, r-nul XXXXX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 18 februarie 2015- până la 06 martie 2017; (instanța de fond);
2. de la 27 martie 2017- până la 26 septembrie 2017; (instanța de apel);
3. de la 27 noiembrie 2017-până la 27 februarie 2018; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 06 martie 2017, Vlas Maria a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Dabija Aliona a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44,190 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Vlas Maria

urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor cet. Andreeva Maria, prin înșelăciune și abuz de încredere față de ultima, cu care se afla într-o relație specială, având format un climat de încredere, înțelegând că Andreeva M. este bolnavă, la 04 mai 2013, aproximativ la orele 10⁰⁰, a mers la Agenția nr. XXX a filialei nr. XX a SA „Banca de Economii” unde a anunțat-o pe Dabija Aliona, despre faptul că Andreeva Maria dorește să închidă conturile bancare deținute și să depună banii pe numele lui Vlas M., solicitând inițial telefonic de la contabilul – șef al SA „Banca de Economii” filiala nr. XX Șoldănești- E. Pascari permisiunea deplasării lui A. Dabija la domiciliul său. Astfel, cu permisiunea lui E. Pascari, - Vlas M. împreună cu Dabija A. s-au deplasat la domiciliul său, unde Dabija A. a transferat de pe conturile bancare nr. XXXXX și XXXXX care aparțineau lui Andreeva M. pe conurile deschise pe numele lui Vlas Maria, suma de XXXXX lei.

De către organul de urmărire penală Dabija Aliona a fost învinuită de faptul la 4 mai 2013, aproximativ la orele 10⁰⁰, activând conform ordinului Președintelui SA „Banca de Economii” nr. XXXXX din în funcție de casieră a filialei XXX a SA „Banca de Economii”, în scop de cupiditate și de profit prin înșelăciune și abuz de serviciu și încredere, prin înțelegere prealabilă cu cet. Vlas Maria, încălcând prevederile : pct. 11,24 lit.a), 27 lit.a),b),c), 23 lit. a), b) și f), 78 lit.a),b), 84 al Regulamentului privind condițiile și modul de efectuare a operațiunilor valutare aprobat prin Hotărârea Băncii Naționale nr. 8 din 28 ianuarie 2010, dispozițiile Capitolului 3 p.1.3.1;2 - 1 3 4 ; 1.3.29; 3.1.3 alin.(1),(3), (9); 3.2.1 alin. (1), (1); 5.2; 5.3; 7.1; 7.2; 7.3; 7.5 alin. (1); 10 pct. 7 lit a) 10.9; 10.11; 10.13; 10.14 ; 3.2 ale Regulamentului privind ordinea efectuării operațiunilor în „Banca de economii”, promițându-i cet.Andreeva Maria că Vlas Maria o va îngriji, profitând de poziția de vulnerabilitate și starea de neputință cunoscută și evidentă a ultimei care se datorează vârstei înaintate de 89 ani, bolii, necunoașterea limbii de stat, handicapului fizic și psihic, fără a avea ordinul deponentului Andreeva Maria a îndeplinit: ordinele de eliberare a numerarului nr. XXXXX, nr. XXXXX și a completat livretele de economii deschise pe numele Adreeva Maria Seria AA nr. XXXXX și Seria AA XXXXX, și au însușit de la aceasta de XXXXX lei, prin ridicarea de pe conturile acesteia pe care al avea la SA „Banca Economii” din care XXXXX lei le-au depus pe contul XXXXX deschis SA „Banca de Economii” pe numele Vlas Maria iar XXXXX lei au fost depuși pe contul XXXXX deschis la SA „Banca de Economii” pe numele Vlas M. și ulterior deplasându-se la domiciliul cet.Vlas M. unde se afla cet. Andreeva M. și profitând poziția de starea de neputință cunoscută

și evidentă a ultimei care se datorează înaintate de ani, bolii, necunoașterea limbii de stat, handicapului fizic și fără a avea vre-un act de identitate al cet. Andreeva M. a determinat-o pe aceasta să semneze pe ordinele de eliberare a numerarului nr. XXXXX, nr. XXXXX și actele de economii deschise pe numele cet. Andreeva M. Seria AA nr. XXXXX și seria AA XXXXX, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu prejudiciu în proporții mari în sumă totală de XXXXX lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 400-405 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, inculpata Vlas M. și avocatul acesteia Pantaz V. și succesorul părții vătămate Dodița T., care au solicitat:

✓ procurorul, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Vlas M. și Dabija A. în baza art.44,190 alin. (2) lit. b),c),d) Cod penal și stabilirea pedepsei lui Vlas M. - 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 3 ani, iar lui Dabija A.- 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 3 ani, argumentând următoarele:

- instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor prezentate de acuzare și nu a ținut cont de faptul că la închiderea conturilor bancare ale părții vătămate nu a existat solicitarea în scris, orală sau telefonică a acesteia, la fel operațiunile bancare au fost efectuate în lipsa actului de identitate a deponentei;

- instanța urma să aprecieze critic depozițiile inculpatelor acesteia fiind făcute în scop de apărare;

- concluzia instanței precum că Dabija A. nu a participat la însușirea mijloacelor bănești de la partea vătămată este eronată, deoarece fără participarea acesteia nu ar fi fost posibilă însușirea banilor;

- la stabilirea pedepsei lui Vlas M. instanța nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și de comportamentul acesteia, numindu-i o pedeapsă prea blândă în raport cu gravitatea faptei comise;

✓ inculpata Vlas M. și avocatul acesteia Pantaz V., casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- învinuirea adusă inculpatei Vlas M. este combătută prin declarațiile martorilor Pozdârca V. Pascari E., Crudu S., Bulgac L., Pavlovschi V., Pavlovschi A., Galbura M., Racavițina V., Botezatu E. Lungu A., Storoja T., Sinelnicov G., Croitoru V., Gîrlea

I., Vlas V., Vlas V., Neagră L., Capbătut I. și Bulgac T.;

- în speță nici o probă nu confirmă că depunerile bănești au fost dobândite de Vlas M. prin înșelăciune și abuz de încredere;

- acțiunile lui Vlas M. nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, deoarece toate probele dovedesc existența unor relații civile între Vlas M. și Andreeva M.;

- Dodița T. nu a fost rudă cu Andreeva M. și deci nici nu a îndeplinit prevederile art. 81 alin. (3) Cod de procedură penală, pentru a fi recunoscută în calitate de succesori legal al părții vătămate;

- în speță nici o probă nu confirmă că depunerile bănești au fost dobândite de Vlas M. prin înșelăciune și abuz de încredere;

- învinuirea înaintată este neclară, superficială nefiind indicat prin care acțiuni concrete Vlas M. a săvârșit infracțiunea, ceea ce constituie o încălcare flagrantă a drepturilor inculpatei prevăzute de art. 6 CEDO;

- Vlas M. a fost menținută în calitate de bănuită cu încălcarea prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală;

✓ succesori părții vătămate Dodița T., casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Vlas M. și Dabija A. conform învinuirii formulate prin rechizitoriu, restituirea sumei de XXXXX lei succesori părții vătămate.

În argumentarea soluției solicitate a invocat următoarele:

- concluzia privind nevinovăția lui Dabija A. este neîntemeiată, probele prezentate de acuzare în acest sens fiind eronat apreciate;

- pedeapsa stabilită lui Vlas M. este prea blândă și inechitabilă în raport cu gravitatea faptei;

- soluția instanței de fond privind suma de XXXXX lei asupra căreia a fost aplicat sechestrul este contrară art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 apelurile declarate de inculpata Vlas M. și avocatul acestuia Pantaz V. și apelul succesori părții vătămate Dodița T. au fost respinse ca nefondate.

Apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată parțial sentința în partea măsurii asigurătorii și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia sechestrul aplicat pe conturile bancare a fost menținut până la soluționarea definitivă a acțiunii civile.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate Colegiul penal a menționat că prin probele

prezentate de acuzare cu certitudine s-a confirmat vinovăția inculpatei Vlas M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a respins alegațiile apărării referitor la faptul că între Vlas M. și Andreeva M., au existat relații civile, deoarece împrejurările stabilite coroborate cu acțiunile lui Vlas M. conduc la concluzia certă că aceasta încă din luna aprilie 2013 a avut posibilitatea reală să o aducă pe Andreeva M. în gospodăria sa, unde la dorința ultimei, ar fi putut să invite un notar în prezența căruia Andreeva M. i-ar fi testat toată averea care i-a aparținut în timpul vieții, fapt pe care Vlas M. l-a ignorat. Totodată Vlas M. la 04.05.2013 văzând-o pe Andreeva M. deja neputincioasă, prin abuz de încredere a hotărât să dobândească depunerile bănești ale acesteia, invitând-o de urgență pe Dabija A. pentru a efectua transferul bănesc pe numele său.

Colegiul a considerat soluția instanței de fond privind achitarea lui Dabija A. corectă și întemeiată, or aceasta activând în calitate de controlor-casier la solicitarea verbală a lui Vlas M., s-a deplasat la domiciliul acesteia unde convingându-se că Andreeva M. nu se putea deplasa personal la dorința acesteia exprimată verbal a închis conturile bancare a ultimei în sumă totală de XXXXX lei, transferând suma menționată pe 2 conturi deschise pe numele lui Vlas M., care de fapt a și obținut posibilitatea reală de a dispune de bunurile lui Andreeva M. la propria sa dorință începând cu 04.05.2013.

În continuare instanța de apel a conchis că pedeapsa stabilită de prima instanță lui Vlas M. este corectă și proporțională cu gravitatea infracțiunii, la numirea căreia s-a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

În consecință Colegiul a respins ca nefondate argumentele acuzatorului de stat și succesoriului părții vătămate ce ține de achitarea inculpatei Dabija A. și individualizarea pedepsei stabilite lui Vlas M., însă a admis apelul procurorului în partea măsurii asiguratorii menționând că soluția instanței de fond care a dispus ridicarea sechestrului de pe conturile bancare este greșită, de vreme ce în speță nu a fost înaintată acțiune civilă, astfel că pentru asigurarea restituirii integrale a prejudiciului cauzat prin infracțiune sechestrul pe suma de XXXXX lei urmează a fi menținut, până la soluționarea acțiunii civile.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6),12) Cod de procedură penală, solicită, casarea totală a hotărârii contestate cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat s-au invocat următoarele:

- concluzia instanței de apel este prin care pe Vlas M. o condamnă, iar pe Dabija A. o achită este ambiguă, or fără ajutorul lui Dabija A., Vlas M. nu și-ar fi atins scopul de dobândire ilicită a banilor care aparțineau lui Andreeva M.;

- instanțele de fond nu s-au pronunțat asupra laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, care nu ar fi putut fi realizată doar de Vlas M.;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată circumstanțelor în care a fost săvârșită infracțiunea, precum și nu au ținut cont de depozițiile părții vătămate, care a menționat că dorește ca banii să-i fie restituiți deoarece Vlas M. nu a îngrijit de ea;

- vinovăția inculpatelor a fost confirmată pe deplin prin probele prezentate de partea acuzării, probe, care însă nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare;

- Dabija A. perfectând actele cu conturile bancare ale părții vătămate nu a solicitat actele de identitate ale deponentei, prin ce a încălcat prevederile pct.11,24 lit. a), 27 lit. a),b),c), 78 lit. a),b), și 84 din Regulamentul privind condițiile și modul de efectuare a operațiunilor valutare aprobat prin Hotărârea BNM nr. 8 din 28.01.2010;

6.1 Hotărârile instanțelor de fond au fost contestate cu recurs ordinar și de succesorul părții vătămate Dodița T., care a solicitat casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată menționând că concluzia instanței de apel prin care a fost menținută sentința de achitare în privința lui Dabija A. este neargumentată și neîntemeiată, or fără ajutorul lui Dabija A., Vlas M. nu și-ar fi atins scopul de dobândire ilicită a banilor care aparțineau lui Andreeva M.;

6.2 Împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în speță a declarat recurs ordinar avocatul Pantaz V. în numele inculpatei Vlas M., care a solicitat casarea parțială a acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Vlas M. pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, invocând următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, acestea fiind ignorate:

1. învinuirea înaintată este neclară;

2. Vlas M. a fost menținută în calitate de bănuită cu încălcarea prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală;

3. Dodița T. nu a îndeplinit prevederile art. 81 alin. (3) Cod de procedură

penală, pentru a fi recunoscută în calitate de succesori legal al părții vătămate;

- decizia contestată este absolut nemotivată, iar temei de respingere a argumentului apărării precum că între Vlas M. și Andreeva M au avut loc relații civile (contract de donație) instanța de apel a repetat concluziile primei instanțe precum că „Vlas M. a avut posibilitatea de a invita un notar la domiciliu pentru ca Andreeva M. să-i doneze toată averea, fapt pe care inculpata l-a ignorat”, or acestea sunt doar presupuneri, deoarece doar partea vătămată putea decide când, ce și cui să doneze, dar nu Vlas M.;

- învinuirea înaintată lui Vlas M. a fost combătută prin declarațiile martorilor Pozdîrca V., Pascari E., Crudu S., Bulgac L., Botezatu E., Lungu A., Storoja T., Sinelnicov G., Croitoru V., Gîrlea I., Negară L., Capbătut I., Bulgac Sv.;

- acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate;

- Dodița Sv. A fost recunoscută în calitate de succesori al părții vătămate, contrar prevederilor art. 81 Cod de procedură penală, deoarece aceasta nu este rudă apropiată a decedatei, fapt care se confirmă prin certificatul nr. 1739 din 04.12.13 eliberat de Primăria Chipeșca, r-nul Șoldănești;

- prin încheierea Judecătoriai Șoldănești din 20.03.2015, s-a dispus încetarea participării lui Dodița T. în proces în calitate de succesori al părții vătămate. Încheierea nefiind susceptibilă de a fi atacată. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22.04.2015 încheierea menționată a fost casată la recursul recurentei Dodița T. Consideră că în speță instanța de apel prin faptul că a admis recursul cet. Dodița T. împotriva unei hotărâri care nu este susceptibilă de a fi contestată a admis o cale de atac neprevăzută de lege;

- ședința de judecată din 22.04.2015 a avut loc fără participarea inculpatei Vlas M. și avocatului acesteia care a depus cerere de amânare a examinării recursului;

- acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma învinuirea înaintată;

- concluzia instanței de apel referitor la menținerea sechestrului pe conturile bancare este contradictorie și neîntemeiată în speță instanța a constatat: „acțiune civilă nu a fost înaintată” dar a dispus „menținerea sechestrului pe suma de 61088 lei, până la soluționarea definitivă a acțiunii civile”. Consideră că nu este clar ce acțiune civilă urmează a fi soluționată, dacă o astfel de acțiune nu există și dacă va exista în

viitor;

- instanța de apel nu a apreciat separat fiecare probă prezentată de părți, nu le-a supus unei analize minuțioase și desfășurate, nu s-a expus asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora cu o argumentare clară a concluziile sale, apreciind la general printr-o frază „argumentele nefondate ale apărării” fără o motivare plauzibilă în acest sens.

- Conform hotărârii Judecătorei Șoldănești nr. 2-142/14 din 13.02.2014 s-a confirmat dreptul de proprietate a reclamantei Dodița T. asupra casei de locuit care a aparținut lui Andreeva M. în temeiul art. 332 Cod civil (uzucapiunea), astfel aceasta nu a fost recunoscută în calitate de moștenitor al averii lui Andreeva M., or recunoașterea în calitate de moștenitor și recunoașterea dreptului de proprietate sunt termeni diferiți;

- instanța de apel a apreciat ca fiind corespunzătoare declarațiile succesorului legal al părții vătămate Dodița T., iar un cumul întreg de probe ale apărării le-a apreciat la genera „argumente nefondate” fără o argumentare plauzibilă în acest sens.

8. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Din prevederile art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, rezultă, că instanța de apel, judecând apelul, *este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Raportând aceste norme legale la conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul constată, că aceste prevederi totalmente au fost ignorate și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apeluri, acestea fiind neglijate, astfel instanța doar a reiterat concluziile expuse în sentință.

*Cu referire la recursurile ordinare declarate de acuzatorul de stat și
succesorul legal al părții vătămate Dodîta T.*

Analizând recursurile declarate de procuror și de succesorul legal al părții vătămate, se constată, că argumentele invocate de recurenți își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv sub aspectul că judecând apelul, instanța de judecată nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și nu s-a pronunțat argumentat asupra tuturor probelor prezentate de partea acuzării, lăsând fără careva apreciere declarațiile martorului Galbura M., Rucavișin V., care au declarat că cu câteva zile înainte de a fi internată în spital Andreeva M. avea halucinații, martorului Botezat E., din care rezultă că în ziua internării lui Andreeva M. aceasta nu deținea careva act de identitate, iar Vlas M. i-a comunicat că actele au fost sustrase sau pierdute. Astfel, instanța de apel nu a analizat acțiunile lui Dabija A. în coroborare cu depozițiile martorilor menționați precum și în cumul cu prevederile pct. 11,24 lit. a), 27 lit. a), b),c), 78 lit. a),b) 84 din Regulamentul privind condițiile și modul de efectuare a operațiunilor valutare aprobat prin Hotărârea Băncii Naționale nr. 8 din 28.01.10 precum și cu cap. 3 p.1.3.1; 2 - 1 3 4 ; 1.3.29; 3.1.3 alin. (1),(3), (9); 3.2.1 alin. (1), (1); 5.2; 5.3; 7.1; 7.2; 7.3; 7.5 alin. (1); 10 pct. 7 lit a) 10.9; 10.11; 10.13; 10.14; 3.2 ale Regulamentului privind ordinea efectuării operațiunilor în „Banca de economii”, la conturile de depozit ale persoanelor fizice ce nu practică activitate de întreprinzător sau alt tip de activitate.

În continuare, analizând decizia recurată Colegiul lărgit constată că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului invocat de acuzare referitor la faptul că instanța de fond nu a analizat și nu a dat nici o apreciere acțiunilor lui Dabija A. care, la perfectarea operațiunilor cu conturile bancare ale lui Andreeva M. nu a solicitat prezentarea actelor de identitate a ultimei. La fel, nu s-a pronunțat asupra argumentului referitor la acțiunile lui Dabija A., care a efectuat operațiuni bancare în lipsa unei cereri orale sau scrise a deponentei privind închiderea conturilor bancare.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind respingerea apelurilor acuzatorului de stat și a succesorului legal al părții vătămate, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor aduse în sprijinul învinuirii înaintate lui Dabija A. și circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Generalizând cele menționate mai sus, instanța de recurs constată că, în speță, instanța de apel și-a motivat insuficient decizia pronunțată în partea menținerii

soluției de achitare a lui Dabija A., iar argumentele invocate de recurenți referitor la faptul că instanța de apel nu a dat o apreciere tuturor probelor administrate în cauză, și-au găsit confirmare.

*Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Pantaz V. în
numele inculpatei Vlas M.*

Drept temei pentru declararea recursului apărarea a invocat prevederile pct.6), 7) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege.

Analizând decizia contestată prin prisma criticilor formulate de recurent Colegiul lărgit conchide că instanța de apel judecând apelurile declarate superficial a cercetat probele cauzei, nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, astfel nu a stabilit temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate de partea apărării.

Potrivit cererilor de apel declarate de inculpata Vlas M. și avocatul acesteia (f.d.135-154 vol. IV), criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței, s-au invocat următoarele motive:

„- Dodița T. nu este rudă cu Andreeva M. și deci nici nu îndeplinește prevederile art. 81 alin. (3) Cod de procedură penală, pentru a fi recunoscută în calitate de succesor legal al părții vătămate;

- învinuirea înaintată este neclară, superficială nefiind indicat prin care acțiuni concrete Vlas M. a săvârșit infracțiunea, ceea ce constituie o încălcare flagrantă a drepturilor inculpatei prevăzute de art. 6 CEDO;

- Vlas M. a fost menținută în calitate de bănuită cu încălcarea prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală;”

Lecturând decizia contestată Colegiul penal constată că, asupra acestor motive invocate în apel de către partea apărării, instanța de apel nu numai că nu s-a pronunțat, dar nici nu le-a reflectat în decizia recurată.

Tot aici, Colegiul ține să menționeze că în apelurile declarate de inculpata Vlas V. și avocatul acesteia se invocă motivele privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârii atacate prin faptul că instanța pripit a decis asupra soluției adoptate ignorând probele cercetate în ședința de judecată, indicând că prin declarațiile martorilor audiați Pozdîrca V., Pascari E., Crudu S., Bulgac L., Botezatu E., Lungu

A., Storoja T., Sinelnicov G., Croitoru V., Gîrlea I., Negară L., Capbătut I., Bulgac Sv., se confirmă nevinovăția lui Vlas M. de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Analizând decizia contestată prin prisma criticilor formulate de recurent Colegiul lărgit consideră **pripită și superficială motivarea** adusă de instanța de apel pentru susținerea soluției adoptate, unde se invocă: „*Instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, veridicității raportate la declarațiile date de inculpată în cadrul ședinței de judecată și probele administrate a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei Vlas M. încadrarea juridică corectă și anume în baza art. 190 alin. 2 lit. c) Cod penal.*”

Sub acest aspect instanța de recurs reține, că instanța ierarhic inferioară doar a transcris declarațiile martorilor audiați în instanța de fond, fără a analiza conținutul acestora și fără a dezvălui concluziile sale asupra fiecărei probe separat. Modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de participanții la proces, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării acestora, ca apoi să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, expunând temeiul respectiv în decizia sa.

Acestea fiind reținute Colegiul penal conchide, că judecând cauza instanța de apel nu a elucidat acele fapte importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptând niște concluzii de ordin general, statuate de prima instanță, cu privire la conținutul probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, fapt care a dus la pronunțarea unei hotărâri insuficient motivate.

Este de menționat faptul că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Raportând prevederile legale sus menționate la speța supusă judecării Colegiul constată, că instanța de apel insuficient și-a motivat decizia pronunțată, examinând cauza penală cu abateri de la normele de procedură, neapreciind probele care urmau să fie cercetate sub toate aspectele.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să cerceteze, să verifice și să aprecieze aprofundat probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, de succesul părții vătămate Dodița Tatiana și de avocatul Pantaz Vladislav în numele inculpatei Vlas Maria, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Vlas Maria* și *Dabija Aliona* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 29 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Anatolie Țurcan